

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, 1/4 an 5 cor., 1/2 an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/4 an 7 cor., 1/2 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oră 12 bani
a treia-oră 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăcei Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefracate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici à 10 bani se vënd în Sibiu: la librăria „Tipografică”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia la librăria Weisz Bernat „la loterie”.

La

Abonament lunar

pentru

Iunie st. vechiu

Invită

Administrația ziarului „TRIBUNA”

Nedreptățiți..

În parlamentul austriac se discută de câteva zile cu un viu interes proiectul pentru *căile navigabile* (canaluri, regulări de fluvii), — cărora se dă mare importanță nu numai din punct de vedere comercial, ci și agricol. Asemenea rețea de canaluri e proiectată să se facă în Germania, împreună mările din depărtări, apoi în Rusia, unde mai nou voese a lega cu un canal Marea-Neagră cu Caspica. În toate părțile vedem deșteptându-se un interes deosebit pentru crearea de căi navigabile, pe lângă căile ferate. Se pare chiar că, cum am zice, căile navigabile încep a face concurență căilor ferate; cel puțin de prezent cercurile conducătoare și opinia publică își are îndreptată atenția asupra lor, dându-le mare însemnătate.

Causa aceasta se află în diferența ce există între aceste două mijloace de comunicație cu privire la dezvoltarea și înaintarea ramilor economici.

Din o experiență mai lungă s'a dovedit, că drumurile ferate sânt mai cu seamă pentru ridicarea *consumației*. Prin ele se fac cunoscute succesele tehnice și minunile industriei și se introduce un mod de traiu cu mai multe pretenții. Aceasta contribuie la o consumație mai mare, făcând totodată mai grele condițiile de traiu. Într-o altă parte *producția*, aceasta se reduce în parte covârșitoare la *producția industrială*.

Să vedem cum stă lucrul cu *canalurile* în privința aceasta.

Canalurile servesc în locul prim intereselor *producției* și cu deosebire ale *producției agricole*. Ele sânt o binecuvântare pentru agricultura ținutului: sânt căi ieftine de transport pentru produsele agricole, contribuind astfel la o viață mai vie, la o cultivare mai intensivă și astfel la bunăstarea economică.

Prin canaluri circulația nu se concentrează la orașele mari, ca prin căile ferate, din contră se disconcentrează în ținutul, prin care se află canalul sau rful navigabil. Pe malurile lui se dezvoltă o vie mișcare, se fac stabilimente,

comune chiar, ceea-ce calea ferată nu e în stare să producă. Afară de aceasta pătura cea mai de jos a populației nu e amenințată în existența sa așa, ca prin căile ferate. Micul industriaș și cărașul trăiește mai ușor în un ținut cu canaluri, decât în unu cu rețea de căi ferate. Chiar și la construire este deosebire; populația țărănească are mai mult de lucru și mai mult câștig la săparea unui canal, ca la construire de căi ferate.

Ce urmează din aceste diferențe? Urmează natural, că o țară sau un ținut, ca să progreseze în toți ramii economici, fără-o vre-unul din acestia să fie năbușit sau împedat în dezvoltarea lui, trebuie să aibă în măsură proporționată dezvoltate cele două căi principale de comunicație: *căile ferate și căile navigabile*. De aceea vedem în țările apusene și în Rusia dându-'și oamenii silința a suplini, ceea-ce încătră s'a neglijat: crearea de căi navigabile.

Referitor la țările locuite de Români în privința aceasta stăm rău. Nu vorbim de România, care își va face ea canaluri din interiorul țării la Dunăre și mare, îndată-ce va simți trebuința, dar' e vorba de ținuturile românești din monarhia austro-ungară. Aci stăm rău și aci *sântem nedreptățiți* și în privința aceasta, ca întotdeauna, față de alte popoare.

În proiectele de investițiuni de căi ferate și navigabile din Austria, *Bucovina* nu e considerată de loc. Deputații bucovineni au intervenit la prim-ministrul *Körber*, care i-a asigurat, că în viitor le vor fi considerate postulatele.

Pe când deci alte provincii austriace se vor bucura de binefacerile ambelor feluri de căi, Bucovina, provincia, în care elementul românesc a bine reprezentat, s'a ales cu o — *promisiune* pentru viitor.

Noi Români din Ungaria avem și mai puțin. Maghiarii vor și ei a face canaluri, dar' pe pustă, în jurul Tisei și Dunării, al căror punct de plecare va fi moloohul, numit Budapesta.

În Ardeal și Bănat nu se va face nimic, cu toate-că Oltul, Mureșul și Someșul, dacă s'ar regula și s'ar face navigabile ar fi o binecuvântare pentru văile lor. Dar' de ce să se facă aceasta? Pentru Valahi?

Pentru Valahi nu e permis să se facă nimic. E bine ca ei să fie reduși la sărăcie, căoi așa mai ușor pot fi dominați și ținuți în cătușe moderne!

(m.)

Sibiu, 5 Iunie 1901.

Germanii în Boemia. Partidul popular german din Boemia a avut zilele aceste o întrunire, compusă din reprezentanții tuturor ținuturilor germane ale Boemiei. Programul stabilit în întrunire e identic cu programul partidului popular german din Austria, cu adaosul însă pentru Boemia, că în dieta provincială să fie două curii de naționalitate, ear' oficialii districtelor germane să fie exclusiv Germani.

KÖRBER ȘI NAȚIONALITAȚILE. În ședința de Luni a *reichsrath-ului*, prim-ministrul *Körber*, mulțumind oratorilor diferitelor partide, pentru ținuta lor obiectivă și paucită, a făcut unele declarațiuni foarte interesante, zicând între altele următoarele: „Nici-când nu vom guvernă în Austria contra Nemșilor, dar' contra nici unuia din popoarele imperiului. Deopotrivă justu voim să fim față de toate popoarele. Vorbirea lui *Körber* a făcut bună impresiune în cercurile politice austriace.

Din delegațiunea austriacă.

În decursul debaterii bugetului de război, discuțiunea s'a învîrtit îndeosebi în jurul a trei puncte mai însemnate. Aproape toți oratorii au accentuat necesitatea reformei *codului penal militar*, ștergerea *duelului* din armată și *respectarea limbii fiecărei naționalități* în armată. Deputatul ceh Dr. Herold, spune, că față de soldați ar trebui folosită *limba regimentului* și ar trebui dezvoltat *sentimentul național* în armată. *Pommer* condamnă netactul politic, în urma căruia honvezimii maghiare și celei croate i-s'a făcut concesiuni în privința limbii. Wasilco, deputatul român din Bucovina accentuează chestiunea națională, care încă nu e rezolvată și a cărei deamănu rezolvare este în interesul monarhiei întregi.

Lupta în comitate.

Congregațiunea comit. Hunedoarei.

Deva, 2 Iunie n.

(Urmare).

După-cum se vede compatrioților maghiari le era teamă de vre-o surprindere; anume cătră fine majoritatea membrilor se depărtează, și rămânând Români la postur lor eventual puteau obține și majoritate.

Comitele-suprem, decidându-se înediată desbatere a propunerii românești că cuvântul prim domnului Dr. Aurel Vlad, care espune motivele de cari au fost conduși propunătorii într'un discurs mai lung, cam de următorul cuprins.

Onorată congregațiune!

Într'o țeară într'adevăr constituțională, într'o țeară în care se respectază drepturile cardinale cetățenești și în care cetățenii sânt conștii de drepturile lor și de datorințele puterii executiv, nici închipul nu se poate o atare situațiune cum ne-a creat-o nouă ordinațiunile antilegale ale fostului ministru de tristă memorie Hieronymi.

Pentru-că într'o astfel de țeară o asemenea temeritate ar fi revoltat întreaga opinie publică și respectivul ministru ar fi ispășit, urmărit de urgia tuturor, atentatul săvîrșit în contra constituțiunii, în pușcărie — locul destinat pentru atari fapte criminale.

La noi însă atentatul îndreptat contra constituțiunii prin falmoasele ordonanțe ale lui Hieronymi, cu toate-că atacă constituțiunea chiar la rădăcină, nu numai nu a produs resens la d-voastră, actualii detentori ai puterii, ci luând în vedere, că respectivele ordinațiuni au avut și la speciala menire a lovi în noi Români și a ne face imposibilă ori-ce activitate politică, — ele au fost primite cu o vedită satisfacțiune.

Cu toate-că parlamentul maghiar dela restabilirea constituțiunii, adecă de 34 ani încoace nu a avut timp să stabilească printr'o lege și să garanteze astfel dreptul de întruniri și de reuniuni a cetățenilor, ca să știm că ce drepturi și ce datorințe avem, totuși nu mi-e greu a dovedi, că numitele ordonanțe sânt antilegale și anticonstituționale.

Scritorii de drept public și administrativ, — înșeleg pe cei maghiari, — unisono susțin, că cu toate-că dreptul de întruniri nu e codificat, el totuși există, fiindcă este o urmare firească a libertății personale, pe care o garantează fundamentalul articolu de lege III. din 1848. În baza acestui articolu de lege și conform părerilor tuturor juriștilor maghiari, autorul numitelor ordinațiuni ar fi trebuit tras în judecată și pedepsit în mod esemplar. Abusul de putere îndreptat contra noastră apare în fața d-voastră ca act de patriotism, ca salvarea ideii de stat, și nu v' temeți că pot veni timpuri, când pericolul precedent se va folosi și în contra d-voastră.

Onorată congregațiune!

Cetățeanul alegător e un factor al suveranității, el reprezintă o porțiocă din acea putere absolută și nelimitată, care creează legislațiunea. Când cetățeanul merge și se folosește de dreptul seu de alegător, trebuie să fie absolut liber și neinfluențat și eată, dlor, vine puterea executivă și oprește o parte a cetățenilor ca să formeze un partid politic, — care să reprezente ideile și aspirațiunile sale, — împedecă o parte a cetățenilor ca să se organizeze pentru realizarea acelor idei și aspirațiuni, pe

cari mergând la urnă le exprimă prin votul lor într'un mod absolut liber.

E de totul absurd, dlor, e de totul antiparlamentar, că un ministru se poate desființa un partid politic din simplul motiv, că el află ideile și principiile aceluia de periculoase. Unde ajungem cu parlamentarismul, dacă recunoaștem, că guvernul are drept să desființeze partidele politice, cari îl combat, căoi nimio mai ușor, ca partidul dela putere să înduplece guvernul să desființeze, să oprească activitatea partidelor opozante; ei dlor, unde aceasta e posibil, acolo nu mai există nici constituțiune, nici parlamentarism.

Partidele politice nu se înființază din grație guvernului, și nici nu se pot desființa la poruncă mai înaltă. Un partid politic se înființază fiindcă are menirea să reprezente, să realizeze unele aspirațiuni și principii, pe cari celelalte partide nu vor sau nu pot să le reprezente.

Partidul național-român, cu toate aspirările ce le îndurăm, nu va încesta să existe, fiindcă el reprezintă aspirațiunile și credeul politic al unui popor de trei milioane. Eu unul, dlor, declar, că aș fi fericit, dacă nu ar fi lipsă de existența partidului național român, fiindcă sânt convins, că acest partid numai atunci nu ar aver drept la existență și ar deveni superfluu, când toate drepturile naționale ne vor fi recunoscute, când toate aspirațiunile noastre vor fi realizate. Până atunci însă v' vom dovedi, că partidul există și va exista.

Fiindcă conform legilor libertatea de acțiune a partidului nostru e indiscutabilă, ne-am luat voea să facem propunerea noastră, ca să vedem pe dl C. Széll, șine-se de promisiunea că va domni după lege, drept și dreptate. Eu unul nu cred în sinceritatea acestei promisiuni și nu am fost nici-odată atât de naiv, ca să o iau în serios.

În timpul din urmă foile maghiare s'au ocupat cu predilecțiune de chestia eventuală întrării a Românilor în parlamentul din Budapesta. Dacă d-voastră știți la aceea, ca și noi să fim reprezentați în parlament, apoi dați-ne posibilitate, ca să ne întrunim și să ne consfătuim.

Atâta se poate observa că în partidul nostru s'a ivit un curent, care nu e străin de ideea unei activități parlamentare.

Despre una însă v' pot asigura, că numai cu program național și ca partid național ne veți vedea în parlament.

Onorată congregațiune!

Eată motivele ce m'au condus la facerea propunerii. Dacă este în d-voastră simț de dreptate, dacă există în d-voastră respect față de constituțiunea țării, veți primi en bloc propunerea ce îmi iau voea a v'o prezenta.

(Oratorul cetește propunerea, publicată ieri). (Va urma).

multe clipe fericeite de duh național și de lumină am avut fericeite să gust.

Îl știam cu toții un suflet de luptător distins, care aștepta numai momentul ca buciumul de alarmă să-l recheme în patria lui, — la lupta cea decisivă.

Dar' soartea nu i'a îngăduit împlinirea dorinței lui celei supreme și nici realizarea nădejdlor noastre mari și îndreptățite.

L' a răpîțfără de milă. Ear' noi am perdut un prieten-ideal, un bărbat de elită, un luptător desvîrșit în școala virtuților cetățenești, un gazetar de seamă, cărui multe articole puternice, multe idei sănătoase, mult entuziasm luminat datorrește poporul român din țeara noastră.

L'am perdut pe el! Ne-a rămas însă amintirea lui scumpă, ne-a rămas pilda strălucită a unui caracter românesc curat ca cristalul, a unui suflet românesc bun ca sufletul apostolilor, a unei vieți românești de model.

Monumentul care i-s'a ridicat, stă mărturie de moștenirea morală prețioasă ce ne-a lăsat: mărturie că *vednic este Candrea de neuitarea noastră*. Amin!

Lipsca.

Ascanio.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Dr. George Candrea.

Se sting pe rînd bătrânii nostri mari și ne plînge inima de jalea pierderii ce nu se mai poate refăce. Dar' sufletele noastre se mîngăie sub farmecul luminii ce o lasă în urmă frumoasele lor vieți trăite și sacrificate pentru comorile ideale ale obștei. Căci au căzut stejari seculari, din a căror roade sănătoase au putut culege semințe bogate pentru sădirea și pentru răsărirea tinerilor stejari.

Se sting însă, pe neașteptate, tineri de ai nostri scumpi și vîjșoși, ear' inima noastră sîngerează de o durere fără de leac alinător. Sufletele noastre nu mai găsesc acum nici o mîngăiere. Că vedem îngroziiți cum se răstoarnă cu șgomot lugubru stejari verzi și tineri, mîndre nădejdi de muncă binecuvîntată, — fulgerați de urgia sorții, pe când ramurile lor vesele adumbriau mai liniștitor sufletele noastre doritoare de focul sfînt al credinței în izbândă.

Eată, de ce nici astăzi și nici în vremea ce va să vie nu se mai închide rana cumplită pe care o încercărm cu foșii acum vre-o doi ani prin pierderea

unui din cei mai verzi tineri ai poporului nostru. Eată, de ce moartea neașteptată a mult regretatului Dr. George Candrea ne stăorcește și astăzi lacrimi fără de sfîrșit.

Tocmai atunci când devenise deja un bărbat întreg, un luptător național bine ferecat în zalele țării de caracter și în pavăza culturii de suflet, — tocmai atunci ni-l'a smuls soartea. Tocmai atunci când așteptam noi mai mult dela el, — tocmai atunci ne-a părăsit pe neașteptate și fără ca el însuși să fi presimțit ceva. O boală haină, asasin domnic și repentin, l'a doborât în trei săptămîni pe el, stejar viguros care voincește resistase atîtor vijelii ale vieții, atîtor uneliri vrășmășe, atîtor decepții saturate de ispita cinismului.

Ni-l'a smuls. Departe de patria lui adorată, alungat peste Carpați de mișcarea politică a unei pseudo-justiții, nici măcar fericeia din urmă a unei morți în sinul neamului seu, nici atît nu i'a fost dat să aibă. A succumbat în străini, — suflet stînger în țeară necunoscută, fără ca ochii lui mari și senini să mai fi putut vedea o singură-dată, dacă nu patria lui, cel puțin a doua lui patrie și pe frații liberi cari îl adăpostiseră cu iubire la pleptul țării românești.

Toți cei-ce-l cunoșteau, acei cari i-au fost prieteni și acei cari îl îndrăgiseră stilul bărbătesc și principiile po-

litice sănătoase, onestitatea-i de caracter ireproșabilă și comoara-i de vederi intransigente, — toți acestia s'au cutremurat de durere când vestea morții lui le-a străfulgerat inima. Moșii cei mîndri, al căror fiu era, și poporul nostru întreg, al cărui ostaș voinic se știa că este până la moarte, frații nostri din regatul liber cari avuseră ocazii multe a-i cunoaște și a-i aprecia valoarea de apostol al luminii și fanatismul de apostol național — toți au regretat și vor mai regreta stingerea lui timpurie. L-au regretat adănc și nu-l pot uita nici-odată.

Ear' când o seamă de prieteni ai fericitului în Domnul, și-au pus gîndul nobil să însemne cu o mîndră peatră mormîntul în străini, — inimi alese se grăbiră cu ofrande din toate părțile românești. Și colo departe, în țeara Italiei, un scump suflet de artist, sculptorul-măiestru dl Bălăoescu a primit cu bucurie să cioplească monumentul Romînului mort pe pămînt străin și cu generositate a oferit să facă însuși sacrificiul.

Muncă evlavioasă, pornită din simțiri curate, opera pentru ridicarea unui monument regretatului Candrea s'a realizat cu bine. Astăzi, un frumos monument la Gratz așteaptă să apară măreț de sub pînza ce-l acopere în ținutul unde în pace își doarme somnul de vezi Romînul stîns între străini...

Duminecă, — sfîntul duh al evlaviei creștinești se va pogori peste colonia română din Gratz și peste Români, cari se vor găsi adunați acolo ca să asiste la desvîlirea monumentului.

Cu sfinții odihnește-l... vor cânta jeliutor glasurile românești, ear' lacrimile celor de față vor umezi momentul și vor adăpa florile-i mohorite...

Va fi o zi de durere, peste care însă momentul senin al *recunoaștinței naționale* va revêrsa luminoase raze mîngăioase.

Sînt acum trei ani de când l'am cunoscut pe mult regretatul. Era la București. Bărbat frumos; statură imponentă, — adevărat Moș verde; frunte netedă și înaltă; ochi mari albaștri și o voce dulce de apostol, colorată uneori de un energie ton care trada pe omul de fer, — eată imaginea lui Candrea.

Un suflet minunat, bun și cald, o cultură aleasă, o inimă de poet, un idealism pur și constant, — eată psihicul lui.

Profesor devotat, gazetar de temperament, publicist convins și luminat — astfel l'am cunoscut și de aceea l'am îndrăgit și de aceea mi-a fost și măiestru și părinte și prieten scump.

În societatea lui și a neprețuitului nostru bărbat, dl Aurel C. Popovici —

Congregația comitatului Sibiu.

Sibiu, 5 Iunie 1901.

Sala de ședință a comitatului Sibiu a fost bine cercetată azi. Membrii congregației atât Români cât și Sași au participat în număr mare la această ședință. Se știa deja de mai înainte, că membrii români vor face unele interpellări de mare importanță. Intr'adevăr abia a deschis șimpanul Thalmann ședința, când dl. Dr. Amos Frâncu, care anume a venit din Cluj, unde 'și-a transpus cancelaria, pentru ca să iasă parte la ședință, s'a sculat și în mijlocul unei generale atențiuni și vii aprobări din partea membrilor români, a adresat dlui vicecomite următoarea interpellare:

Din însărcinarea clubului național român am onoare a adresa dlui vicecomite al comitatului Sibiu următoarea

Interpellare:

Considerând, că alegerile parlamentare viitoare se vor face după toate prevederile sub era cabinetului Széll venit la putere cu falnică devisă: lege, drept și dreptate;

considerând, că ordonanțele fostului ministru de interne Hieronymi, prin cari se interzice ori-ce organizare de partid politic pe basă națională, se disoalvă partidul național român și se pedepsește drept contravenție ori-ce manifestare și adunare a membrilor acestui partid, calcă legile, violează dreptul, atacă dreptatea și subminează însăși constituția parlamentară reprezentativă, basată pe regimul alternativ al partidelor;

considerând în special, că ordonanțele lui Hieronymi înfrâng fățiș legea, fiindcă deoparte §. 106 al legii electorale asigură nelimitată libera formațiune de partide, prin urmare nici o stăpânire nu poate fără lovitură de stat să restrângă acest drept, de altă parte fiindcă codicele penal despre contravenții operește puterea executivă de a statua contravenții în afară de domeniul strict polițial, deci contravenția decretată prin Hieronymi depășind jurisdicția legală constituie un abuz de putere contra libertății personale a cetățenilor;

considerând mai departe, că ordonanțele din chestiune stau în flagrantă contradicție cu drepturile cuprinse în constituția reprezentativă parlamentară și democratică, de oare-ce suspendă dreptul liberei întruniri și în acest chip a formării de partide, în consecință confiscă dreptul electoral și falsifică voința țării în legislație și afară de aceasta atentează la libertatea personală a cetățenilor, și de oare-ce lipsirea cetățenilor de naționalitate română de dreptul de a se grupa după naționalitatea lor în partide politice pentru apărarea intereselor lor politice, economice, culturale, lovește chiar în egala îndreptățire a naționalităților admise în titlul legii, ce poartă acest nume și înfrânge așa normă generală constituțională, că orice principiu politic, deci și naționalitatea poate să formeze baza unei partide politice legale și constituționale;

considerând, că chiar dreptatea s'a nimicit, când prin disolvarea partidului național român decretată prin Hieronymi sub marca exclusivismului rasei dela putere s'a luat totalității poporului român din țările Sf. Stefan — pe care popor partidul național român 'l-a reprezentat și 'l-reprezintă și acum de fapt și de drept — posibilitatea de a-și preciza atitudinea față de corpul legislativ din incidentul alegerilor parlamentare, și s'a scos deci acest popor din cadrele constituției, și mai considerând că dreptatea s'a stins, când cu dezechilibrarea puterilor în stat guvernul lipsește cetățeanul cu forță de dreptul său suveran de a înfrunți asupra legislației și 'l mai și pedepsește pentru încercarea de a-și valida drepturile, la a căror folosire îl obligă însăși constituția;

considerând în urmă, că aplicarea ordonanțelor lui Hieronymi — față de care cabinetul Széll încă nu 'și-a precizat vederile —, din partea vre-unui ministru trebuie să se urmărească prin imediata punere sub acuză conform legii asupra responsabilității ministeriale, și că ori-ce funcționar, care aplică asemenea ordin — pe care după lege e în drept a-'l aprecia din punctul de vedere legal și constituțional și a-'i refusa aplicarea, — fiindcă lovește în libertățile civile și în particular în libertatea personală garantată în constituție, — comite abuz de putere oficială și violarea libertății personale pedepse prin codul penal:

Interpelez pe dl vicecomite să ne răspundă, că:

În fața alegerilor parlamentare viitoare, dispus e a omite și a refusa aplicarea opreliștei de liberă întrunire și a pedepselor decretate în ordonanțele nelegale și anticonstituționale ale fostului ministru Hieronymi referitoare la partidul național român?

Motivarea și tonul interpellării dlui Dr. Frâncu a surprins și însuflețit în gradul cel mai înalt chiar și pe aceia, cari știau despre obiectul acesteia. Vicecomitele n'a aflat de bine să răspundă până la proxima ședință, ceea-ce pe membrii români 'i-a lăsat cu atât mai nedumeriți, fiindcă obiectul interpellării nu poate suferi amânare până la toamnă.

În rîndul al doilea a urmat interpellarea dlui Nicolae Ivan în chestia brutalității comise de sergentul gendarmilor din Săliște cu ocaziunea sărbătorii zilei de 3/16 Maiu. În motivarea interpellării dlui Ivan a arătat netrebnicile abuzuri ce se fac din partea micilor tirani, cari deși cu volnicia ne conturbă până și în sărberea celor mai strălucite momente ale istoriei noastre naționale, cum e ziua de 3/16 Maiu. Întrebă deci:

1. Are dl vicecomite cunoștință despre purtarea provocătoare a gendarmilor, față de cetățenii pașnici și loiali din Săliște, în ziua din 3/16 Maiu, purtare, care a scandalizat și silit pe doi cetățeni ai altui stat, ca să ceară scut de consutul lor, ear' pe Sălișteni 'i-a neliniștit și 'i neliniștește și azi, — pentru-că repezindu-se cazul din 3/16 Maiu — poate provoca turburări și chiar vătărări de sânge?

2. Esistă o lege ori o ordinațiune prin care ar fi interzisă și oprită sărberea zilei de 3/16 Maiu și dacă esistă, de ce nu se aduce la cunoștința publicului din comitat?

3. Are dl vicecomite de cuget să ia cele mai aspre măsuri, ear' pe agenții provocători, în cazul acesta pe sergentul gendarmilor din Săliște, să-'l pedepsească pentru cutezanța lui — și în viitor să garanteze libertatea cetățenilor, periclitată chiar prin cea-ce trebuie să fie susținătorii ordinii și ai siguranței publice?

La interpellarea dlui Ivan vicecomitele răspunde, că pe baza informațiilor primite, la Săliște s'ar fi făcut demonstrațiuni și pentru împedcarea aceluia ar fi intervenit sergentul gendarmilor. La insistența din nou a dlui Ivan însă a promis o nouă cercetare în cauză.

Mai mare discție a produs interpellarea dlui Dr. Liviu Bran de Leményi. Anume dl Leményi zeflemisând ridicola curendă a Săculilor din Treiscaune, adresată comitatelor în chestia schimbării legii de naționalitate din 1868, face următoarea

Interpellare:

1. Are dl vicecomite cunoștință despre reprezentarea adresată din partea municipiului Treiscaunelor la guvern intru abrogarea legii despre egala îndreptățire a naționalităților, respective modificarea acesteia în direcțiune restrictivă în detrimentul drepturilor neprescriptibile naturale ale popoarelor nemaghiare din aceasta țară — soait-a acea reprezentare și la municipiul nostru cu invitare de spriginire?

2. Dacă da, din ce cauză nu a susceput domnul vicecomite acest obiect în ordinea de zi a adunării noastre municipale, pentru-ca și municipiul nostru se ia poziție în această chestiune?

3. Are domnul vicecomite de cuget a pune obiectul la ordinea zilei a unei adunări municipale 'estraordinare, care va fi a se chema anume spre acest scop?

La aceasta se scoală dl vicecomite și spune, că pe el 'l-a liniștit prim-ministrul Széll prin unele declarațiuni ce-a primit în chestia acestei adrese și deci a găsit de potrivit să nu o pună la ordinea zilei și nici nu are de gând să o pună la dezbateri. Declarațiunea aceasta a domnului vicecomite a produs o indignare generală. Domnul Dr. Leményi a protestat în modul cel mai energetic contra cassării dreptului de discuțiune a membrilor congregației asupra tuturor lucrurilor ce privește comitatul și sunt adresate municipalității. La acest protest s'au alăturat apoi dl Dr. Frâncu și dintre Sași domni Wolff, Arz și Klein, cari toți 'și-au exprimat indignarea asupra procedurii vicecomitetului, care subtrage din discuție lucrurile, cari lui nu-'i convin.

Șimpanul s'a încercat să iasă în apărare pe vicecomite, dar' n'a fost în stare să producă nici cel mai palid argument că procedura a fost și este corectă. Membrii Dr. Frâncu și Leményi vād o intervertire și o interpretare falsă a statutului reglementar în vorbele dlui șimpan, care însă în mod arbitrar rămâne pe lângă enunțările sale.

După-ce întru-câtva s'a mai restabilit liniștea, dl preot Florian a mai adresat două interpellări. Una în care a

întrebat pe dl vicecomite, că are de gând în urma celor auzite să-'și retragă răspunsul dat și la proxima ședință, conchemată special pentru această cauză să pună la ordinea zilei adresa săcuiască? Această interpellare a fost întimpinată din partea dlui șimpan cu vorbele, că deja s'a trecut peste acest obiect, ceea-ce 'l-a făcut pe Dr. Frâncu din nou să ceară cuvântul în chestie de regulament, protestând contra volniciei șimpanului de a denega membrilor dreptul de interpellare și dovedind, că interpellarea e de sine stătătoare. După un agitat schimb de vorbe între șimpan și Dr. Frâncu, preotul Florian a mai adresat o interpellare în chestiunea abuzurilor comise de unii din fișogăbiraie prin recomandările parțiale a preoților români uniți când e vorba de completarea congruei acestora prin ajutoarele de stat.

După acestea s'a trecut la ordinea zilei, trecând repede peste punctele, ivindu-se numai ici-colea câte o mică și neînsemnată discuție.

Din Panciova.

— 1 Iunie n.

— La chestiunea cimiterului greco-neunit din Panciova. —

În nrul 89 al acestui ziar am schițat atitudinea revoltătoare a Sărbilor cu privire la cimiterul greco-neunit din Panciova.

Mă mîrginesc acum a schița unele pretensiuni exagerate ale lor și a dovedi cu date concrete dreptul nostru avuț la cimiterul comun.

Cu ocaziunea primei înmormentări românești ne-am convins că în pragul secolului XX-lea — poate-că spiritul timpului a adus cu sine, ca să fim impeccați chiar și în exercitarea drepturilor noastre naturale, legale, chiar de acei, cu cari din punct de vedere confesional sîntem în legături foarte strînse, căci înclud porțile cimiterului comun, preotul nostru Ioan Stroca a fost silit, dela 3 ore d. a. până la 7 ore seara, în ger, să stea cu capul descoperit înaintea mortului.

În furia egoismului lor au pășit cu niște pretensiuni caracteristice, unice în felul lor, ba chiar exagerate, absurde.

Au fost atât de complășniți că condiționat ne lasă să ne îngropăm morții în cimiterul comun, care altcum e proprietatea orașului și la care absolut nu au drept mai mare decît noi.

Au pretins adecă, că preotul nostru numai până la poarta cimiterului să pretreacă mortul, de acolo însă să-'l predea unui preot, sərbesc, de oare-ce preotului nostru nu-'i este permis a intra în cimiterul sərbesc, nu-'i este permis a celebra românește.

Un om cu mintea normală n'avea astfel de pretensiuni exagerate, absurde!

Ce ar fi câștigat Sărbii dacă preotul nostru nu-'i cunoștea datorința sa, nu era la culmea chemării sale? Ar fi ris de noi.

De oare-ce preotul nostru 'și-a cunoscut corect chemarea sa preoțiască, Sărbii s'au făcut ei înșiși de ris.

Oare Sărbii din Panciova nu cunosc articolul de lege LIII din 1868 și mai virtos §-ul 19 al acestei legi?

Cu considerare deci la acest §. e foarte inesplicabil, că au avut cutezanță, nu 'i-au muștrat conștiința să pretindă astfel de absurdități dela noi?

Atitudinea lor cu atât e mai condamnabilă, că dreptul nostru e recunoscut chiar prin lege, sancționată de Maiestatea Sa.

În astfel de împrejurări însă, ce însemnătate are §-ul 21-lea al articolului de lege XLIII din 1895?

Acest §. categoric zice, că avem drept a ne înmormenta morții în cimiterul comun, apoi de ce sîntem siliți să-'i îngropăm într'un petec de pământ care nu compete însemnătății sacre a unui cimiter?!

Am făcut pașii necesari ca legea aceasta să fie executată, să existe în realitate, după-cum ar trebui, să nu fie numai pe hârtia răbdătoare.

Zădărnice însă ne-au fost toate sbuciumările.

Magistratul zice, că cu considerare la articolul de lege XLIII din 1895 §-ul 21 și articolul de lege LIII din 1868 §-ul 19-lea, avem drept la cimiter. Aceasta e drept.

Sărbii însă ne-au împedecat în exercitarea acestui drept.

Am recurs la ajutorul poliției. Poliția pretinde sentență dela judecată și numai când vom avea aceasta, va putea pași cu energie contra Sărbilor.

S'a dat acțiune la judecătoria cercuală de aici pentru conturbare în posesiune.

Durere însă că am fost respinși pe baza aceea, că cauza nu compete judecătoriei civile, ci celei criminale.

Sentența adusă de judecătoria la timpul său a fost apelată. Tribunalul însă din motivul, că cauza aparține forurilor politico-administrative, pe baza §-ului 109 a art. de lege XIV, din 1876 a respins apelațiunea.

În urma acestora s'a cerut pedepsirea președintelui bisericei mixte și a

groparului. Președintele bisericei mixte, Kameuko Jovanovic a dat ordin groparului, că dacă vede pe preotul românesc că vine cu vr'un mort, să închidă porțile cimiterului. Groparul însă nu numai că a închis porțile, dar' a mai și insultat pe preotul nostru.

Atât judecătoria cercuală cât și tribunalul pe motive destul de caracteristice au respins însă acțiunea respective apelațiunea.

Cauza de present e la ministerul de interne.

Sîntem foarte curioși că aflavom cel puțin acolo balsam durerilor noastre.

Românii pancioveni sînt constituiți în mod legal în parohie românească. Și aceasta s'a făcut în înțelesul rezoluțiunii maiestatice din 24 Decembrie 1864 și art. de lege IX din 1868, prin cari despărțirea ierarhică a Românilor de cătră Sărbii s'a enunțat pentru toți Români gr.-or din Ungaria.

Ei bine, de ce sîntem apoi desconsiderați?

De ce nu voesc să recunoască că sîntem în mod legal constituiți?

E foarte caracteristic, că chiar episcopul sərbesc din Verșet, Zmejanovic, care cunoaște foarte bine rezoluțiunea maiestatică din 24 Decembrie 1864 și art. de lege IX din 1868, a pășit contra parohiei noastre.

Prea Sfinția Sa a voit să fie cel mai mare erou modern la finea secolului al XIX-lea.

În loc să îndemne pe fiii sei sufletești la împărțirea averii comune pe cale pașnică, ceea-ce e de interes reciproc — în privința aceasta a și fost recercat de Vener. consistor diocesan, — a recercat magistratul din loc, că de oare-ce parohia românească din Panciova nu e constituită în mod legal, să dispună închiderea capelei și să escorteze pe preotul român. În privința aceasta a făcut totodată pașii necesari și la ministerul de interne!!!

În urma acestora e necesar să observ, ca cuocasiunea unui cas de moarte, respectiva familie a rugat comuna bisericăsoasă romano-catolică de aici, ca să permită a îngropa defunctul în cimiterul rom.-catolic.

Și ce au zis romano-catolicii? Cu complășnă cea mai mare, fără de a pretinde ceva, fără nici o condițiune au satisfăcut rugării!

Comentarul e superfluu!

Frunză.

Din părțile răsăritene ale vechinului Chior...

Capolnoc-Mănăstur, la 1 Iunie 1901.

Ziua de 28 Maiu st. n. 1901 a fost o zi de însemnătate mare, de o adevărată sărbătoare națională pentru poporul român din această comună.

Mai bine de 48 ani această comună a fost condusă de notarul cercual Roth Abraham, care deoparte ajungînd în bătrînețe adănci, obosit de povara atator ani de muncă grea, — ear' de altă parte dorind a lăsa de urmaș pe vreunul din membrii familiei sale, — în primăvara anului c. 'și-a cerut pensioanarea.

Îndată-ce poporul român din Capolnoc-Mănăstur și comuna Rușor și S.-Copolnic aparținătoare acestui cerc notarial a luat aceasta la cunoștință, în sfîrul său s'a ivit o agitație și o mișcare neobișnuită.

Dorința poporului român și a conducătorilor sei, — inteligența din C.-Mănăstur și jur, — a fost, ca în fruntea acestui cerc cu ori-ce președ și alegă notarul din sfîrul său, din neamul său, și spre a-'și putea realiza această dorință privirile tuturor s'au concentrat în dl Ioan Petrovan, notarul Berinței, — ear' fostul notar deasemenea cu tot prețul dorca ce să aibă de urmaș pe ginerile seu Victor Davidovics.

S'au format deci două partide puternice și se prevedea înainte că lupta are să fie crâncenă.

Noi Români eram infrioați la început din două cauze.

1. Fostul notar se pregătise cu ani înainte la aceasta și că să-'i succedă planul, în toate comunele — afară de Rușor — antiția comună o alcătuisie din astfel de elemente, pe cari nici a-'i căpăcica nici a-'i însufleși nu-'i poți și cari căte pentru un os de ros totdeauna sînt gata să-'i vîndă nu numai interesul comun, ci și pe al lor propriu.

2. Pe noi Români acest incident ne-a aflat nepregătiți de loc, — apoi după experiențele din trecut ne puteam aștepta și la acea împrejurare, că aleul nostru poate nu va fi nici candidat și astfel din nou vom fi dați pradă străinilor.

Purcîzînd din aceste două puncte ușor se poate înțelege neliniștea și grija de care eram cuprinși cu toții — și aceasta cu atât mai virtuoasă, că Davidovics Victor îndată după publicarea concursului a început a mișca toate petrele pentru a-'și putea asigura reușita.

Primul pas 'i-a fost făcîre, să dobandească pe viceșpanul comitatului pe partea sa, — și așa apoi pe baza sistemului vechiu ar fi pretins, că sau

să fie singur candidat, — și astfel denumit, — sau nesuccedîndu-'i aceasta, să fie candidați lângă el persoane cu totul necunoscute acestui jur.

S'a înșelat amar însă, căci după spusele credinciosului seu însoțitor, Hgyesi Árpád, farmacist în C.-Mănăstur, — de origine și natură Evreu și încă cu mult mai mare Evreu ca Roth și Davidovics, — din partea domnului viceșpan Dr. Torna Miklós 'i-s'a spus verde, că azi nici în comitatul Solnoc-Dobăca nu mai domnește forța brutală a lui Bánffy și că el va demasta să fie candidați Români și Maghiari și și Jidovi și apoi alegătorii, pe a căror umeri cade toată responsabilitatea, — și-'și alegă pe cine le va conveni, dându-se astfel alegerii curs liber.

S'a înșelat, ce e drept, Davidovics pe această cale, dar' n'a desperat de loc, ba cunoscîndu-'și sfetnicii din jurul său, creați de el ca adjunct not. și de soorul seu ca notar, credea de lucru ușor, că, corupcînd și dintre membrii comitetului cățiva, — față de Copăncieni mai ales nici că a întimpinat ceva greutăți, — și-'și asigure majoritate absolută și cu aceasta o reușită splendidă.

Văzînd ai noștri cum partida contrară parte prin ademeniri, parte prin coruperi și amenințări zi de zi se întărește și apucă pe dinainte, în frunte cu valorosul bărbat dl Alexandru Anca, notar în retragere și proprietar, s'au apucat de lucru cu puteri unite și basați pe vorbele poetului A. Murășan: »Acum ori nice-odatăc, 'și-au zis cu toții: »Inainte!»

Era grea lupta, căci partida contrară era deja puternică, numărînd 6 viriliști jidovi, apoi antiția comună, atât din C.-Mănăstur, cât și din S.-Copolnic, juri și jurați, cam la 12 înși, deasemenea toți erau ai lor, mai aveau și vre-o 8-10 membri, cei mai mulți tot din S.-Copolnic, parte cumpărați cu bani, parte angajați pe alte căi, prin urmare majoritatea lor era asigurată pe deplin.

Nici esploări, nici capacitări din partea alor noștri se părea că nu vor avea nici un efect, de oare-ce la început toți ne încunjurau și se feriau de noi.

O mîngăiere și o rază de speranță aveam în popor însă, care din cale afară era însuflețit și entuziasmat pentru cauza noastră, și succesul strălucit obținut la 28 Maiu, ziua alegerii, e a se atribui mai mult poporului ca alegătorilor.

În 21 Maiu, o săptămână înainte de alegere, inteligența română din C.-Mănăstur a ținut o conferință, unde între altele s'a decis, că în toate trei comunele să se convoace adunări populare, în cari el însuși să-'și manifesteze simțimintele și apoi pe aceia, cari 'i-a ales din sfîrul seu birae, jurați și membri ai comitetului comun să-'i silească să facă aceea ce e spre fericirea și înflorirea comunelor, să implinească aceea ce e dorința lor comună.

Spre a 'i-se explica poporului însemnătatea acestei alegeri, s'a ales: pentru Rușor domni George Petrovan, directorul băncii »Rtuceana» și Ioan Dragomir, preotul locului; pentru S.-Copolnic bravul preot Alexandru Simon, ear' pentru C.-Mănăstur domni Alexandru Anca, Alexiu Stupariu și Teodor Medan. (Va urma).

Cronica zilei.

Sibiu, 5 Iunie n. 1901.

Maiestatea Sa Monarcul a conferit prinselei Alice de Toscana, apoi prinselei Isabella și Clotilde crucea mare a ordului Elisabeta.

În congregațiunea comitatului Sibiu, ținută azi, fiscal comitatului în locul dlui Dr. Conrad Teutsch a fost ales Dr. Gresskovitz, ear' pretor suplent dl Arnold Bruckner.

† D-na Maria Daxner n. Rosiar, mama energicului luptător slovac, a dlui Dr. Samo Daxner, a răposat în 31 Maiu n. a. c. Condoleanțele noastre întristatei familii.

Focul dela Porcești. Ieri, în 4 Iunie 1901, la orele 12 și 1/2, s'a escat foc în comuna Porcești, care fiind ajutat de un vînt dela vest, a ars aproape 2 părți din 3 din întreaga înfloritoare comună. Oamenii erau mare parte duși la munte. Au ars și edificii solide, căși și șuri multe, nu numai cele de lemn acoperite cu paie. — Dintre pompierii comunelor învecinate au sosit mai întăiu la locul sinistru cei dela Racovița în frunte cu parochul, notarul și primarul, cei dela Boița, după aceea cei dela Sebeșul-inferior și superior, cei dela Tălmaciu, cei dela Avrig și Tălmacel, cari după puțină au localizat focul. S'a simțit mare lipsă de apă. — Fântănilor au fost foarte rari și au apă puțină. Miseria e foarte mare, dauna e de vre-o 50-60 mii florini; mulți oameni venind acasă n'au mai aflat decît pămîntul și și acela ardea! Mulți voiau să se arunce în foc văzînd că nu mai au nimica! Desperajie la culme!

Se impune colectă în favorul nerocicilor!

Henrik Ibsen, marele scriitor dramatic norvegian se află greu bolnav. Catastrofa se așteaptă în fiecare minut.

Apele cele mai feruginoase, băile cele mai renumite de nămol ale continentului, hidroterapia cea mai rațională în ostul Europei, la confluența Dornei și Bistriței, într-o vale plăcută a Carpaților bucovineni, încunjurată de păduri conifere, în pitorescul triunghi între Ardeal, România și Bucovina.

„Dorna“ în Bucovina.

La gara Valea-Putnei, deocamdată, ultima stație a căii ferate secundare Hatna-Câmpulung-Dorna (2 ore depărtare dela Dorna) se află birje la sosirea fiecărui tren.

Durata sezonului dela 1 Iunie până 30 Septembrie st. n.

În monumentalul stabilement de baie se aplică sistemele cele mai moderne. Serviciul hidroterapeutic se află în mâinile unui personal bine scolarit, din clinica prof. Winternitz. Cure dietetice, de zăr și de lapte.

Palatul curei (Curhaus) cuprinde un restaurant cu saloane elegante de mâncare, o cafenea și saloane de lectură, muzică, biliard și pentru diverse jocuri.

Afară de numeroase locuințe și hoteluri private, mai stau la dispoziția publicului și două hoteluri cu 71 de camere și apartamente confortabile pentru prețuri moderate, cari aparțin stabilimentului de cură.

Apeducte din izvoarele munților. Canalisație. Lumina electrică în efectuare.

Succese splendide între altele, la boale de inimă după sistemul dela Nauheim cu băi acid-carbonice și la arterioscleroză cu băi de nămol.

Informațiuni și prospecte se dau la dorință gratis și franco de către administrația c. r. a stabilimentului de cură. La comande se rezervă camere în hotelurile de cură și se pot procura și birje la gara din Valea-Putnei.

La întrebări de specialitate medicală răspunde medicul stabilimentului de băi cons. imp. Dr. Arthur Löbel.

Șese medici sînt în loc, cari vorbesc românește.

Apele alcaline din sursa „Ludwigquelle“ aprobate ca beutură dietetică și bune de amestecat cu vin și cu sirop, aplicate și la diverse afecțiuni catarale, se pot comanda la administrația c. r. a stabilimentului de cură.

În lunile Iunie și Septembrie prețurile reduse pentru băi și odăi.

[183] 1-10

Administrația c. r. stabilimentului de cură.

Casă de vânzare.

Casa din Schwimmschulgasse nr. 42, cu grădina mare, se vinde din mână liberă pe lângă un preț moderat. [188] 2-3

Preparatele „Gloriosa“

ale dlui farmacist Haupt, cari sînt:

crema, săpunul, pudra, spirtul de mătreasă, pomada de păr și unsoarea de mustăți „Gloria“, sînt recunoscute pentru efectul și bunătatea lor și se pot procura zilnic prin poștă pe lângă cea mai mare discrețiune și cu prețurile originale dela depositoryul:

PARFUMERIA MELTZER,

strada Cisnădiei (edificiul comandi de corp),

GUSTAV MELTZER,

fabrică de săpun și lumini, strada Gusteriței în Sibiu. [148] 1-26

Chestiunea

Română

în Roma.

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 40 bani.

Se află de vânzare la:

Librăria W. Krafft.

Portretul

lui

Dr. Gregoriu Silași

lucrat după o fotografie, tipărit pe carton fin, în mărime de 24x32 cm. Îl trimite francat pentru 30 bani.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni.

Cu preț redus.

Doi mari Metropoliți ai Românilor

Andrei bar. de Saguna și

Alexandru Sterea Șulufiu.

Portrete frumoase. — Lucrate la Viena, în fototipie, fiecare separat, pe hârtie fină de carton; sînt foarte potrivite tablouri în casa fiecărui Român.

Prețul unui exemplar 40 bani.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Studii Literare

de Teodor Raica,

profesor de Noeu.

Cuprinzînd: O gramatică-parodie. Veacul al XVI-lea. Codrul frate cu Românul. Monografia prepoziției „de“.

O carte de mare preț pentru toți profesorii, dascălii și cărturarii români.

Prețul numai 1 cor. 50 bani.

Se poate procura dela

Librăria W. Krafft.

Lupta pentru drept

de Dr. Rudolf de Jhering

traducere

de Teodor V. Păoășian.

Prețul 2 coroane.

Această carte ar trebui să o citească și studiez — fiecare Român.

— luptător pentru — dreptul național.

Se află de vânzare la:

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Mare deposit

de

CĂRȚI COMERCIALE

de tot felul,

marfă mai ieftină, precum și cărți din stofă de documente foarte fină

la

W. KRAFFT în SIBIU.

[172] 3-10

La „cârcima din Dumbravă“

se capătă

vin de masă natural din 1900, din viile de pe Târnava-mare.

1 litru

30 cr.

Listă bogată de vinuri!

Bere de Dreher!

[182] 1-8

Din editura „Tipografie“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar 40 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.
4. Pipăruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Un exemplar 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 80 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
8. Colăcărul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Vicu. Un exemplar 16 bani.
9. Fieca a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 16 bani.
12. Îndărăniul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.
13. Răstăm de mamă. Legendă populară din gurile Nisăndului. De George Coșbuc. Un exemplar 12 bani.
14. Bunica de Bojena Némecová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iszák. Un exemplar cu 80 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.
18. Căldăruga cu trei picioare. Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Gevrey. Un exemplar 16 bani.
19. Cămpoștea. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
20. Un peșter îndărăniel. Novela de Björnsterne Björnson. (1858). Un exemplar 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Țeară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
22. Scăpăratoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.
24. Strigoica. Din fanteziile lui Nicolae Goga. Un exemplar 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. Un exemplar 12 bani.
27. Vecinii. Din fanteziile lui Nicolae Goga. Un exemplar 40 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 20 bani.
29. Sgârțitul. Comedie de Molière. Un exemplar 60 bani.
30. Lumee proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 10 bani.
31. Nuciu-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lazar. Un exemplar 20 bani.
35. Un idil în Rogozi. Novela de Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Meșu. Un exemplar 16 bani.
37. Prințesa țermeacă. Poveste în versuri de P. Duliu. Un exemplar 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Meșu. Un exemplar 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Meșu. Un exemplar 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislan sord. Un exemplar 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 8 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 40 bani.
42. Grotorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Meșu. Un exemplar 20 bani.
43. Mica Fadetă. De George Band. Un exemplar 60 bani.
44. Rucalin peșterarii. Poveste de Nicolae Trifuțiu. Un exemplar 44 bani.
45. Roma învină. Tragedie în 5 acte de Alexandre Parodi. Tradusă de I. L. Caragiann. Un exemplar 40 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hedeș. Un exemplar 80 bani.
47. O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 16 bani.
48. Poesii populare. Cântec bătrănesc. Din culegerile lui I. Pop Reteagan. Un exemplar 20 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de eșemple, cu deosebire librărilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul convenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

„Foaia Poporului“,

este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.

„Foaia Poporului“

ese în fiecare Duminecă, în format cuart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte se poată abona această foaie

„Foaia Poporului“

va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Descrierea Ardealului.

Cine vooeste să cunoască frumoasa țeara a Ardealului, și cu deosebire Munții-Apuseni, patria lui Horia și Ianos, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Țeara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Murșului, apoi Zarandul și Munții-Apuseni,

Cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sînt facute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto), în România 3 lei.

Toate ziarurile noastre au apreciat în cuvinte elogioase aceste descrieri, unicele ce le avem despre Transilvania în limba română.

„Liga română“, scrie între altele:

„Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Di Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicațiune unei trebuințe ce intrădovără se simțea la noi. Sperăm, că publicul cetitor va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită.“

Comande se pot face la

Librăria W. Krafft.

MARGARETA MOLDOVAN.

Din tainele vieții.

20 de novole și schițe.

Prețul 2 cor., plus 10 bani porto.

Se poate procura dela

Librăria W. Krafft.

Bine apreciată de întreagă presa noastră.

Legea veterinară

atât de mult folositoare tuturor economilor și tuturor primăriile comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. »Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului« a îngrijit ca atât limba cât și forma cărței acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru-ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce i-se dau cu privire la: pasapoarte, tîrguri de vite, boale lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor sei cele mai de lipsă cunoștințe

despre

LEGEA VETERINARĂ (Lecuirea vitelor)

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)

stănd cu dinșii la sfat în serile lungi de iarnă.

De

Tormay Béla.

Ediția II. revizută — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate cumpăra dela

Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului.